

Personer, hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller er inddraget på baggrund af bestemmelserne i udlændingelovens § 19, stk. 2-4, er ikke omfattet af den foreslåede udvidelse af repatrieringsloven. Dette skal ses i sammenhæng med, at der her er tale om f.eks. inddragelse af opholdstilladelse, som er opnået ved svig, at udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed m.v., at udlændingen uden for Danmark er dømt for forhold, der kunne medføre udvisning efter de danske regler, såfremt pådømmelsen var sket her i landet, eller at den pågældende er indberettet til Schengeninformationssystemet som uønsket på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre udvisning.

Personer, hvis opholdstilladelse er bortfaldet efter udlændingelovens §§ 17-18 a, er heller ikke omfattet af den foreslåede udvidelse af repatrieringsloven. Det samme gælder for personer, hvis opholdstilladelse er bortfaldet på grund af en dom, kendelse eller beslutning, hvorved de pågældende udvises, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, 1. pkt.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 1, vedrørende forlængelse af perioden, hvori man kan få hjælp efter repatrieringsloven.

Til nr. 3

Det foreslås i en ny § 7, stk. 2, nr. 2, at hjælp til repatriering omfatter udgifter til transport af personlige ejendele op til 2 m³ pr. person. I dag kan der ydes hjælp til udgifter til overfladetransport af personlige ejendele med op til 2 m³ pr. person. Udover med skib, tog, lastvogn m.v. kan transport af personlige ejendele med op til 2 m³ pr. person fremover foregå med luftfragt. Det bemærkes i den forbindelse, at den billigste transportform skal vælges.

Den foreslåede § 7, stk. 2, nr. 3, er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 10, vedrørende bl.a. satsregulering af beløbet, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 3. Det oprindelige beløb på 10.000 kr., der er fastsat i 1999-niveau, vil efter en satsregulering den 1. januar 2004, jf. repatrieringslovens § 14, udgøre 11.615 kr.

Det foreslås i en ny § 7, stk. 2, nr. 4, at hjælp til etablering i hjemlandet – som i dag udgør 20.318 kr. (2003-niveau) pr. person, der er fyldt 18 år, og 6.773 kr. (2003-niveau) pr. person, der ikke er fyldt 18 år – forhøjes til 25.000 kr. (2004-niveau) pr. person, der er

fyldt 18 år, og 8.000 kr. (2004-niveau) pr. person, der ikke er fyldt 18 år.

Der er alene tale om en ændring af etableringshjælpens størrelse, således at de hidtil gældende betingelser for udbetaling af hjælp til etablering forbliver gældende.

Udgifter til transport af erhvervsudstyr, som er egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygning af hjemlandet, er i dag ikke begrænset til et bestemt beløb.

Det foreslås i en ny § 7, stk. 2, nr. 5, at hjælp til udgifter til transport af erhvervsudstyr, som er egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygning af hjemlandet, begrænses til 15.000 kr. (2004-niveau).

Det foreslås endvidere i en ny § 7, stk. 2, nr. 8, at kommunalbestyrelsen skal kunne yde hjælp til indkøb af nødvendige hjælpemidler. Der er tale om situationer, hvor udlændingen under sit ophold her i landet har brugt hjælpemidler, og hvor det skønnes, at den pågældende udlænding fortsat vil have behov for disse hjælpemidler. Der er tale om personlige hjælpemidler, dvs. engangsartikler, som den pågældende udlænding bruger løbende, f.eks. urinposer, bleer og stomiposer, og om andre hjælpemidler, dvs. hjælpemidler, som alene er udlånt af kommunen, og derfor skal tilbageleveres ved udrejsen, f.eks. en stok eller en røllator. For personlige hjælpemidler, som udlændingen bruger løbende, skal der ydes støtte til højst 1 års forbrug. Den samlede støtte til sådanne hjælpemidler og andre hjælpemidler kan højst udgøre 5.000 kr.

Det er en forudsætning for bevilling af hjælpen, at der er tale om nødvendige hjælpemidler. Hermed tænkes på udstyr eller hjælpemidler, som er nødvendige for, at den enkelte udlænding kan klare sig i hverdagen. Der kan som udgangspunkt kun ydes støtte til hjælpemidler, som udlændingen allerede har brugt her i landet.

Det er kommunalbestyrelsen, som træffer afgørelsen om hjælp til udgifter til nødvendige hjælpemidler. I kommunalbestyrelsens beslutningsgrundlag kan indgå en erklæring fra en læge.

Kommunalbestyrelsen skal foretage en vurdering af, om udgifterne til hjælpemidler står i rimeligt forhold til udlændingens behov for disse midler.

Det foreslås endvidere, at kommunalbestyrelsen skal kunne yde hjælp til nødvendig forebyggende vaccination. Kommunalbestyrelsen kan i forbindelse med oplysning af sagen anmode om en erklæring fra læge, hospital, institut eller lignende, hvilke vaccinationer der anses for at være nødvendig i det konkrete tilfælde.